

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/4/2020
Identifikačné číslo spisu:	9519100238
Dátum vydania rozhodnutia:	15.04.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:9519100238.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci proti obžalovanému I. G. S. Ň. Z. R. O. , pre prečin prejavu sympatie k hnutiu smerujúcemu k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422 ods. 1 Tr. zák., prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 15. apríla 2021 v Bratislave odvolanie obžalovaného I. G. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 27. januára 2020, sp. zn. BB-4T/30/2019, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného I. G. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný súd“) rozsudkom z 27. januára 2020, sp. zn. BB-4T/30/2019, uznal obžalovaného I. G. vinným z prečinu prejavu sympatie k hnutiu smerujúcemu k potlačeniu základných práv a slobôd podľa § 422 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 17. mája 2018 v čase okolo 15:30 hod. po skončení troch súdnych pojednávaní, na ktorých senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodoval o sťažnostiach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR proti uzneseniam sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, ktorými rozhodol, že neberie do väzby obvinených z extrémistických trestných činov E. T., D. H. a D. Š. v priestoroch pred pojednávacou miestnosťou P-2 v budove Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Župné námestie 13 v Bratislave - Starom Meste, počas toho ako prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR poskytoval novinárom rozhovor, v ktorom sa vyjadroval k vyššie uvedeným súdnym pojednávaniam a dôvodnosti obvinení z extrémistických trestných činov vyššie uvedených osôb, za prítomnosti viacerých novinárov, ako aj ďalších osôb, ktoré sa v tom čase nachádzali na chodbe pred pojednávacou miestnosťou P-2 a predtým sa aj zúčastnili jednotlivých pojednávaní, zvýšeným hlasom vyslovil pozdrav „Na stráž!“, čím verejne a na mieste verejnosti prístupnom použitím pozdravu prejavil sympatie k ideológii ľudáckeho režimu na Slovensku (1938 - 1945) a k Hlinkovej garde.

Za to súd obžalovanému podľa § 422 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák. a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere 5.000 €. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný I. G. ihneď po jeho vyhlásení v celom rozsahu (vrátane konania, ktoré mu predchádzalo) odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Petra Kupku.

Uviedol, že napadnutý rozsudok je chybný, nesprávny a nezákonný. Rozsudok je tiež nepreskúmateľný, čím bolo okrem § 168 ods. 1 Tr. por. porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces podľa § 2 ods. 7 Tr. por. Naďalej pretrvávajú rozumné a dôvodné pochybnosti, že by sa obžalovaný dopustil skutku tak, ako sa mu kladie za vinu; celá obžaloba je založená na domnienkach a hypotézach. S poukazom na R 46/1963, R 56/1994, nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) sp. zn. I. ÚS 236/06, IV. ÚS 150/03, uviedol, že rozsudku chýba konzistentné vyhodnotenie skutkového stavu a presvedčivé odôvodnenie.

Na podklade týchto skutočností obžalovaný navrhol, aby ho odvolací súd spod obžaloby oslobodil, eventuálne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Dňa 20. augusta 2020 obžalovaný G. svoje odvolanie doplnil, keď (okrem už uvedeného) vysvetlil, že v priebehu konania nebolo jednoznačne preukázané, že by predniesol pozdrav „Na stráž!“ a tento záver nemožno vyvodiť ani z jeho prítomnosti na pojednávaní. Dôveryhodnosť svedectva E. je výrazne znížená tým, že svoje závery len „pocitovo vyhodnotil“. Aj z ďalšej časti jeho výpovede, kde uviedol, že osoby išli poza neho a do tváre im nevidel, vyplýva, že jeho výpoveď nebola založená na riadnom vnímaní zmyslami. Okrem toho, rekognícia si vyžaduje opis tváre poznávajúcou osobou, ktorý opis uskutočnený nebol, čím došlo k porušeniu § 126 ods. 1 Tr. por. Osoby na predložených fotografiách nie sú podobného zovňajška, nakoľko sú tam osoby s rôznou dĺžkou vlasov, a okrem osoby pod č. 5 im nie je riadne vidieť do tváre. Aj výpoveď svedka P. je rozporuplná, keďže na adresu páchatel'a sa mal vyjadriť tak, že to bol „bohužiaľ“ on. Z výpovede svedka D.. U. plynie, že na neho boli namierené svetlá a reflektory, preto páchatel'a jasne nevidel a len vydedukoval jeho pohlavie a vek. Z obrazovo-zvukových záznamov televízií TA3, RTVS, JOJ, Markíza nevyplýva, že by to bol obžalovaný, kto inkriminovaný pozdrav predniesol.

Zo znaleckého posudku nevyplýva, že by sa pozdrav „Na stráž!“ bez zodvihnutia pravej ruky do výšky očí spájal výhradne s prejavom extrémizmu. Nebolo preukázané, že by sa hlásal k ideológii ľudáckeho režimu alebo akémukoľvek negatívneho aspektu Slovenského štátu; samotný pozdrav ešte nedokladuje, že ten kto ho predniesol, prejavuje sympatie k Hlinkovým gardám a ľudáckemu režimu, nakoľko predmetný pozdrav sa používal ešte pred ich vznikom. Poukázal pri tom na jeho používanie v Českej obci sokolskej, medzi legionármi, ako aj v Slovenskom katolíckom skautingu. Podľa Dr. Lacka je pozdrav nadčasový, vyjadrujúci bdelosť, pohotovosť; pozdrav sa mal využívať aj po roku 1945 medzi členmi ilegálnych antikomunistických skupín. Znalec Mgr. Medvecký rozlišuje tzv. malý a veľký pozdrav „Na stráž!“ bez toho, aby ich popísal, a preto je jeho posudok nepreskúmateľný. Okrem toho, aj sám znalec uvádza, že Hlinkové gardy nariadili používanie veľkého pozdravu, pričom v popise skutku nie je, že by sa páchatel' postavil do pozoru, ľavú ruku pripažil a pravú vystrel do výšky očí.

Znalec nevysvetlil, čo je to „ľudácky režim“ a akým spôsobom sa mal pozdrav v rámci tohto režimu používať. Posudok sa vyznačuje značnou mierou subjektivismu, keď používa slovné spojenia ako „nazdávam sa“, „podľa mojich vedomostí“, „podľa mojich poznatkov“ a pod. I napriek znalcom popísaným rozdielom medzi tzv. malým a veľkým pozdravom „Na stráž!“, súd v rozsudku uviedol, že nie je rozhodujúce, či mal (obžalovaný) v čase pozdravu zodvihnutú pravú ruku vo výške očí, keďže aj bez toho je tento pozdrav spájaný s Hlinkovými gardami a jej nacistickou a profašistickou symbolikou. Rovnako súd bez vysvetlenia uvádza, že je okresným funkcionárom politickej strany Kotlebovci -

Ľudová strana Naše Slovensko, hoci Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) rozsudkom z 29. apríla 2019, sp. zn. 4 Völpp/1/2017, zamietol žalobu generálneho prokurátora SR na rozpustenie tejto politickej strany. Znalec Mgr. Medvecký uviedol tri modelové prípady použitia pozdravu „Na stráž!“ a len jeden z nich označil za extrémistický; súd neuviedol, prečo prednes popísaný v obžalobe zaradil práve do tretieho modelového príkladu, s ktorým sa má spájať trestná zodpovednosť.

Na podklade týchto skutočností obžalovaný navrhol, aby ho Najvyšší súd spod obžaloby podľa § 285 Tr. por. oslobodil.

K odvolaniu, ako aj jeho doplneniu sa prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na podanom odvolaní a Najvyšší súd požiadal, aby vec vrátil súdu prvého stupňa, eventuálne, aby ho spod obžaloby oslobodil. Ako uviedol, pozdrav „Na stráž!“ je „morálny a národný“.

Prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd podané odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por., ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel pri tom k záveru, že odvolanie obžalovaného G. nie je dôvodné.

Z obrazovo-zvukových záznamov televízií TA3, RTVS, Markíza a JOJ vyplynulo, že (po skončení súdnych pojednávaní, na ktorých Najvyšší súd rozhodoval o sťažnostiach prokurátora proti uzneseniam sudcu pre prípravné konanie, ktorý nevzal do väzby tri osoby obvinené z extrémistickej trestnej činnosti) počas rozhovoru, ktorý prokurátor v budove Najvyššieho súdu poskytoval médiám, neznámy muž zvýšeným hlasom vyslovil pozdrav „Na stráž!“ (č. l. 122 - 128). To, že prednesený pozdrav vyslovil obžalovaný G. plynie z výpovede svedka E., ktorý obžalovaného spolu s ostatnými osobami periférne registroval a v momente, keď pozdrav zaznel, otočil sa a pocity si vyhodnotil, že to bol on. Ako svedok uviedol, keďže tie osoby boli od neho dva metre, vedel vyhodnotiť, od koho ten zvuk vychádzal (č. l. 45, 129 - 136).

Aj svedok P. potvrdil, že páchatel'a videl zozadu a popísal ho ako muža vo veku asi 40 rokov, s kratšími tmavými vlasmi a silnejšej postavy; neskôr potvrdil, že bohužiaľ, išlo o G. (č. l. 87; k tomu viď R 4/2017-III). Ani rámcový popis svedka D.. U. (ktorý páchatel'a videl zozadu a zboku a opísal ho ako muža v mladšom / strednom veku; č. l. 54) spomínaným výpovediam neodporuje. V tomto kontexte súd upozorňuje, že len málo osôb, ktoré boli v čase spáchania skutku prítomné na chodbe Najvyššieho súdu, zodpovedá popisu páchatel'a, keďže väčšina z nich bola mladšieho veku, mala vyšportovanú (štíhlu) postavu a vyholenú hlavu (č. l. 151). Pokiaľ ide o výhradu obžalovaného k priebehu rekognície zo strany svedka E. Najvyšší súd uvádza, že prebehla v súlade s § 126 Tr. por. po tom, ako svedok (počas výsluchu) páchatel'a opísal a následne z fotografií viacerých osôb podobného zovňajšku označil obžalovaného (k tomu viď aj s. 11 ods. 3 rozsudku).

Výpovediam svedkov E. a P. zodpovedajú výpovede ostatných prítomných osôb, a to konkrétne svedkov Š., P., T., U., S., A. a H., z ktorých súhrnne vyplýva, že v skupine, z ktorej sa mal pozdrav „Na stráž!“ ozvať, sa nenachádzali svedkovia T., U., P., H., E. a zrejme ani Š., ale naopak, nachádzal sa tam (minimálne) obžalovaný G. a svedok P. (č. l. 56, 57, 60, 64, 65, 71, 72, 86, 93). Ani Najvyšší súd (rovnako ako špecializovaný súd na s. 12 ods. 1 rozsudku) neuveril tej časti výpovede svedka P., ktorý - ako bolo povedané, bol v skupinke osôb odkiaľ predmetný pozdrav zaznel, na verejné zasadnutie sa dostavil a aj z neho odchádzal v spoločnosti obžalovaného G. a napriek opakovanému poučeniu v intenciách § 131 ods. 1 Tr. por. pod prisahou vyhlásil, že pozdrav „Na stráž!“ vôbec nepočul (č. l. 60 -

62). Keďže svedok (na rozdiel od svedka S.) nesignalizoval problémy so sluchom a predmetný pozdrav bol vyslovený nahlas, aj Najvyšší súd je toho názoru, že svedok vypovedal nepravdivo, v snahe napomôcť obžalovanému G.. Toto jeho konanie napĺňa skutkovú podstatu prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 Tr. zák.; vyodenie trestnej zodpovednosti je ale treba zväžiť aj u svedka S. (u ktorého však treba objektivizovať jeho údajné problémy so sluchom; č. l. 77 - 78).

V súvislosti s vinou obžalovaného G. treba upozorniť, že každý z vypočutých svedkov poprel, že by to bol on, kto predmetné slová vyriekol (pozn. i keď E. a H. odmietli vypovedať, aby si tým nespôsobili nebezpečenstvo trestného stíhania, toto ich konanie súd hodnotí ako účelové, nakoľko ani jeden z nich sa - s poukazom na ostatné vzájomne sa dopĺňajúce výpovede, skutku nemohol dopustiť; č. l. 91, 98), obžalovaný sa v čase spáchania skutku v budove Najvyššieho súdu preukázateľne nachádzal (č. l. 6, 151, 173 - 174) a aj v neskoršom období pozdrav „Na stráž!“ používal. Na jeho facebookovej stránke označenej ako „I. G.“ (pozn. to, že išlo naozaj o stránku obžalovaného plyní z množstva jeho fotografií, ako aj statusov, ktorými dlhý čas dokumentoval svoje politické aktivity; č. l. 153 - 177) bol 13. októbra 2018 k uverejnenej podobizni ThDr. Jozefa Tisa (pozn. prezidenta vojnovy Slovenskej republiky) zverejnený status v znení: „13. 10. 1887 sa narodil náš prvý a jediný prezident JOZEF TISO. Česť jeho pamiatke. NA STRÁŽ!“ . Ten istý pozdrav použil „I. Q. G.“ aj v správe adresovanej riaditeľovi múzea, s ktorým komunikoval v súvislosti so žiadosťou o otvorenie rodného domu Ľudovíta Štúra. Sumarizujúc uvedené, keďže obžalovaného G. usvedčujú svedkovia E. a P. (pozn. aj ich rámcový popis páchatela zodpovedá fyziognómii obžalovaného), obžalovaný bol v skupine osôb, odkiaľ pozdrav zaznel, všetci ostatní svedkovia popreli, že by ho predniesli a obžalovaný pozdrav „Na stráž!“ zvykne používať, aj odvolací súd dospel k záveru, že skutok spáchal obžalovaný.

Konanie obžalovaného napĺňa znaky prečinu podľa § 422 ods. 1 Tr. zák. (pozn. medzitým vydaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 9. januára 2019, sp. zn. PL. ÚS 5/2017, v dôsledku ktorého došlo k derogácii časti objektívnej stránky tejto skutkovej podstaty v znení „alebo nenávisť voči inej skupine osôb“ sa postavenia obžalovaného v zmysle § 2 ods. 1 Tr. zák. nedotýka) nakoľko verejne [pozn. podľa § 122 ods. 2 písm. b) Tr. zák. „za prítomnosti viacerých novinárov, ako aj ďalších osôb“] a na mieste verejnosti prístupnom (v priestoroch pred pojednávacou miestnosťou P-2 v budove Najvyššieho súdu) použitím hesla (zvolaním „Na stráž!“) prejavil sympatie k skupine, hnutiu a ideológii, ktorá smeruje a v minulosti smerovala k potlačeniu základných práv a slobôd osôb, a ktorá hlása rasovú, etnickú, národnostnú, náboženskú nenávisť [k ideológii ľudáckeho režimu na Slovensku (1938 - 1945) a k Hlinkovej garde].

Ako totiž vysvetlil znalec Mgr. Medvecký (a od jeho znaleckého posudku sa zásadne neodlišuje ani ústne podaný posudok znalca PhDr. Lacka, PhD., resp. písomný posudok znalkyne Mgr. Rogulovej, PhD.; č. l. 144, 267 - 270), pozdrav „Na stráž!“ používali členovia Rodobrany, ktorú založili (a po neskoršom zákaze) aj obnovili politici a aktivisti Slovenského štátu Vojtech Tuka, Alexander Mach a iní a medzi ciele tejto organizácie patrilo aj zavedenie fašistického režimu a prijatie protizidovských opatrení. Keď sa Rodobrana stala súčasťou Hlinkovej gardy, pozdrav sa začal používať pri jej nástupoch (ako aj pri nástupoch Hlinkovej mládeže); mal dve podoby - tzv. malý pozdrav (spočívajúci vo vyslovení pozdravu „Na stráž!“, pričom podľa smerníc Hlinkovej gardy bolo treba pozdvihnúť pravú ruku k pravému plecu) a tzv. veľký pozdrav (pri ktorom sa zdraviaca osoba postavila do pozoru, ľavú ruku pripažila a pravú vystrela do výšky očí a mierne ju vychýlila v smere chodidla pravej nohy). Postupne začal dominovať tzv. veľký pozdrav, ktorý v auguste 1940 zaviedlo hlavné veliteľstvo Hlinkovej gardy ako jediné a ktoré malo pripomínať „nemeckých kamarátov“, ktorí pri zaujatí obdobného postoja používali pozdrav „Heil Hitler!“.

Od konca roka 1939 dochádzalo k postupnému zavádzaniu pozdravu do úradného styku a do škôl; jeho používanie a záujem štátu na jeho rozširovaní bol inšpirovaný úspechom nacistického pozdravu v Nemecku. Ľudáckej propagande sa však na Slovensku pozdrav nepodarilo rozšíriť natoľko, ako to bolo v Nemecku. Značná časť obyvateľstva i naďalej používala zaužívané pozdravy (ako napr. dobrý deň) a pozdrav „Na stráž!“ bol (aj napriek snahe) vnímaný ako pozdrav Hlinkovej gardy. Členovia Hlinkovej gardy sa počas II. svetovej vojny podieľali na strážení pracovných táborov pre Židov, ale aj na

protižidovských opatreniach; podieľali sa na spontánnom vyhánaní Čechov, jej príslušníci, ale aj celé útvary sa spolu s nemeckými vojskami podieľali na páchaní vojnových zločinov. Pozdrav „Na stráž!“ sa primárne spája s ľudáckym režimom a brannou organizáciou HLES Hlinkovou gardou, ktorá reprezentovala radikálne a pronacistické krídlo dobovej politickej scény. Gardisti sa domáhali radikálneho riešenia židovskej otázky, volali po udržiavaní rasovej čistoty či zavedení totalitného režimu, ktorý by bol obdobou režimu nacistického (zv. 105 - 110, 291 - 294).

Z uvedeného je podľa mienky tunajšieho súdu nesporné, že pozdravom „Na stráž!“ (a to aj bez pozdvihnutia pravej ruky k pravému plecu vo forme tzv. malého pozdravu, príp. vo forme tzv. veľkého pozdravu) sa možno hlásať k ľudáckemu režimu na Slovensku (1938 - 1945) a Hlinkovej garde, ktoré v minulosti potlačovali základné práva a slobody osôb a hlásali rasovú, etnickú, národnostnú a náboženskú nenávisť (k tomu viď rozsudok z 1. júna 2016, sp. zn. 8 Sr 1/2014, ktorým Najvyšší súd práve pre používanie tohto pozdravu potvrdil rozhodnutie správnych orgánov o odmietnutí návrhu na registráciu OZ Ľudová stráž). I keď sa znalci zhodli, že prednesený pozdrav má hlbšie korene a pôvodne nemal vyššie naznačený sprofanovaný význam (pozn. vyjadroval bdelosť, pripravenosť a pod.; už v roku 1919 ho používala Československá obec sokolská, od 30. rokov 20. storočia Ústredie slovenských katolíckych skautov a aj po roku 1945 ho používali rôzne ilegálne antikomunistické skupiny), ani Najvyšší súd nemal pochybnosť, že úmyslom obžalovaného G. bolo prihlásiť sa k myšlienkam ľudáckeho režimu (1938 - 1945) a Hlinkovej garde (k tomu viď aj rozsudok z 1. marca 2018, sp. zn. 5 Tdo 51/2017, v ktorom Najvyšší súd prezentoval úvahy o trestnosti takto prednášaného pozdravu; R 30/2018). Pozdrav totiž obžalovaný nevyslovil na zjazde sokolov alebo skautov (z dokazovania ani nevyplýva, že by obžalovaný mal byť ich členom), ale po skončení verejných zasadnutí, na ktorých Najvyšší súd prejednával podozrenia z extrémistickej trestnej činnosti obvinených R., T. a H..

Presvedčenie súdu o priamom úmysle obžalovaného pramení aj z jeho politických aktivít ako funkcionára strany P. - Q. J. F. J., ktorej predseda O. E. E. P. bol jedným zo zakladateľov v minulosti rozpustenej politickej strany J. H. - F. J., a viacerí jej ďalší členovia (strany P. - Q.) boli právoplatne odsúdení za extrémistickú trestnú činnosť (pozn. súdu napríklad E. P. či svedok E. E.; č. l. 153 - 177). Na týchto skutočnostiach nič nezmení ani rozsudok z 29. apríla 2019, sp. zn. 4 Volpp 1/2017, ktorým Najvyšší súd zamietol návrh generálneho prokurátora SR na rozpustenie tejto politickej strany. Súd totiž v rozsudku argumentoval (aj) tým, že politická strana kvôli svojmu marginálnemu postaveniu nepredstavuje dostatočne bezprostredné riziko ohrozenia demokracie (body 135 - 136) a nik z jej čelných predstaviteľov (v danom čase) nebol právoplatne odsúdený za extrémistickú trestnú činnosť (body 138 - 140). Najvyšší súd ale nespochybnil, že program strany je zameraný protirómsky, obsahuje etnofóbické stereotypy (bod 150) a používaním pozdravu „Na stráž!“ sa prikláňa k myšlienkam tzv. vojnového Slovenského štátu, ktorého imanentnou súčasťou bolo potláčanie základných práv a slobôd svojich občanov (bod 160).

Tomu potom zodpovedajú aj ďalšie vyjadrenia obžalovaného, ktorý na svojom facebookovom profile s názvom „I. G.“ 8. októbra 2018 zverejnil status, ktorým chcel v Partizánskom „privítať občana Kisku“ (pozn. vtedajšieho prezidenta Slovenskej republiky), „toho, čo jeho snom bolo stať sa židom“, ktorý doplnil o zjavne antisemitské karikatúry. Oficiálnu návštevu Andreja Danku - vtedajšieho predsedu NR SR, v Izraeli „Q. I. G.“ komentoval na facebooku 2. júla 2018 v tom zmysle, že si „išiel dať urobiť obriezku“ a na margo prokurátora JUDr. Honza (v tom čase vedúceho oddelenia extrémistickej kriminality ÚŠP GP SR) sa 4. júla 2018 vyjadril, že „asi závidí Rabínovi Dankovi obriezku“. Ábela Ravasza, vtedajšieho splnomocnenca Vlády SR pre rómske komunity, 18. októbra 2018 označil za „indiánskeho splnomocnenca“, ktorý si má „prísť pozrieť svojich indiánskych nafetovaných bratov“. Na margo utečencov sa vyjadril v tom zmysle, že „treba zastaviť prílev hávede na Slovensko a konečne urobiť poriadok s tou hávedou čo máme doma“, resp. že „postrieľať [ich] mali už dávno a všetkých“. Správu o požiari mešity v Londýne 26. septembra 2015 „I. G.“ okomentoval slovami „dúfam, že bola plná“ (č. l. 153 a nasl.). A napokon, odsúdenie svedka E. 16. apríla 2018 označil za „politicko židácku objednávku“, aby neskôr 7. februára 2021 tú istú osobu po vystúpení zo strany označil za „potkana zaplatteného Židmi“. Aj z týchto verejne prezentovaných (a dlhodobo zastávaných) vyjadrení obžalovaného plynie jeho zreteľný príklon k myšlienkam antisemitizmu, rasizmu, etnickej nenávisti a

náboženskej neznášanlivosti.

K výrokom o uloženom treste Najvyšší súd uvádza, že ich považoval za zákonné a spravodlivé, plne zodpovedajúce povahe a nebezpečnosti skutku. Súd prvého stupňa obžalovanému správne započítal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., nakoľko vo všetkých troch prípadoch sa obžalovaný skoršej (majetkovej) trestnej činnosti dopustil pomerne dávno (pred 20, resp. 30 rokmi), ktoré odsúdenia má už toho času zahladené. Hoci vyššie citované vyjadrenia naznačujú, že obžalovaný nemusel viesť riadny život, keďže prokurátor v tomto ohľade ďalšie dokazovanie nenavrhol, súd obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. priznal. Peňažný trest vo výmere 5.000 € (s hrozbou náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov) bude pre obžalovaného G., ale aj pre ďalšie osoby, ktoré by sa v budúcnosti chceli na verejnosti, a to aj pred orgánmi činnými v trestnom konaní nepokryte hlásiť k fašistickej ideológii, alebo (či už skryto alebo otvorene) presadzovať myšlienky antisemitizmu, rasizmu a pod., pôsobiť dostatočne odstrašujúco (k tomu vid' bližšie s. 15 ods. 7 - s. 17 ods. 1 rozsudku).

Na záver súd uvádza, že o námietke zaujatosti obžalovaného z 13. apríla 2021 (doručenej 15. apríla 2021 o 07:53 hod.) podľa § 32 ods. 6 Tr. por. nekonal, nakoľko nebola vznesená bezodkladne. Súd neuveril tvrdeniu obžalovaného, že sa o tam uvádzanej skutočnosti (pozn. že O.. E.. E. P. ako predseda politickej strany P. - Q. J. F. J., podal na predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta trestné oznámenie pre podozrenie, že mal nezákonne pôsobiť na sudcov Najvyššieho súdu, aby vyhovel návrhu generálneho prokurátora SR na rozpustenie politickej strany, ktorej členom je aj obžalovaný) dozvedel až 12. apríla 2021, keďže v médiách bola namietaná okolnosť zverejnená už koncom roka 2020.

Vzhľadom na to, že odvolanie obžalovaného G. bolo Najvyššiemu súdu predložené 12. marca 2020 (pozn. obžalovanému nič nebránilo preveriť si zloženie senátu v trestnej kancelárii Najvyššieho súdu), na verejné zasadnutie bol predvolaný 25. marca 2021 (pozn. kedy už musel mať vedomosť o tom, že o jeho odvolaní bude rozhodovať aj namietaný sudca) a ešte 23. marca 2021 žiadal o odročenie verejného zasadnutia (pozn. na jeho žiadosť predseda senátu odpovedal listom, ktorý mu bol doručený 9. apríla 2021), je evidentné, že námietku zaujatosti obžalovaný neuplatnil bez meškania tak, ako to predpisuje § 31 ods. 5 Tr. por.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.